

Forslignelse. Ingen Lægmænd, der faar med denne Lov at bestille, vil paa nogen Maade kunne mene, at en skriftlig Kontrakt i den Retning har noget at betyde, naar der en Dag opstaar Tvist mellem Medredere og Skipperen, fordi de onste ham affediget. Kommer derimod Mindretallets Forslag ind i Loven, gør det Folk opmærksomme paa, at der er et Middel for dem til at sikre sig, det gør Skibsføreren opmærksom paa, at vil han anbringe sin Kapital paa den Betingelse, kan han ved skriftlig Kontrakt sikre sig at faa sin Bort udløst, hvis Medredere senere ville affedige ham. Jeg skal derfor paa ny anbefale Mindretallets Endringsforslag. Med Hensyn til det andet Endringsforslag om Søndagsarbejde maa jeg jo udtale min Glæde over den Tilslutning fra saa mange forskellige Sider i Salen, dette Forslag har modtaget. Dette Forslag gaar ud paa at blive ved det bestaaende her. Dette gaar vel ikke saa langt tilbage i Tiden, at man kan benytte det yndede Ord, at det er det fra Fædrene nedarvede, men det gaar dog tilbage til 1866. Jeg ser stadig ikke, at det Argument, som den ærede Ordfører og den ærede Justitsminister gøre gældende, for at beholde det sidste Stykke i § 96, har nogen videre Betydning. Det betyder noget for de ganske enkelte Smaafarter paa Limsfjorden og inde mellem Æerne, men saa snart man kommer ud til den egentlige Dampskibsart, er det anderledes. Lad os tænke os, at en dansk Dampskib ligger en Søndag i Stettin og løser, og at f. Eks. „Tingvalla“ samtidig ligger der, saa ved jeg ikke, hvorfor Mandstabet paa den første Dampskib skulde være berettiget til Betaling for Søndagsarbejdet og derimod Mandstabet paa Tingvalla skulde gøre det gratis og miste den Ret, som det hidtil har haft til at faa Betaling derfor. Og det blot, fordi det i sin Tid er blevet offentliggjort, at den og den Dag afgik „Tingvalla“ fra København til New York, hvorfra den senere er returneret og gaar videre til Stettin, hvortil den er ankommen maaste en halv Snees Dage senere end paaregnet. Der kan jo ikke være Tale om at falde det en saadan planmæssig Fart, at Mandstabet forud har kunnet anse det for givet, at det kommer til Stettin paa en Søndag. Jeg skal derfor anbefale Endringsforslaget og haaber, at den Tilslutning, det har faaet fra saa mange Sider, ogsaa vil give sig tilkende ved Afstemningen. Med Hensyn til § 119 skal jeg kun tillade mig en enkelt Bemærkning. Endringsforslaget dertil er jo taget tilbage, men min Bemærkning skal gælde selve Paragraffen. Denne fastholder jo 50 Tons som det Måts-

imum, for hvilket et Antal af 4 Dage Liggedage skal gælde. Den ærede Minister anbefalede det med, at de have den samme Regel i Sverige; men dertil kan der ikke toges saa meget Hensyn, at man af den Grund skulde vedtage en Bestemmelse, som vil være urimelig overfor Smaastibe. Jeg antaager ogsaa, at i Danmark mellem Æerne er Sejlsadsen med Smaastibe, Dødsbaade, smaa Sagter og lignende noget større end i Sverige, og at Kommissionens Medlemmer derfor ikke ere blevne opmærksomme paa dette Misforhold. Smaastiberne ses ikke at have været Medlemmer af Kommissionen, den har jo i høj Grad bestaaet af Professorer og andre højlerede Jurister. Det Argument, der hentes fra den svenske Lov, er altsaa ikke stærkt nok til at anbefale § 119 i dens nuværende Skikkelse. Det vil være overmaade byrdefuld og urimeligt over for en Mand, der fører en Baad paa en 14—15 Tons, og som ikke i sit Certeparti har nogen Bestemmelse om Liggedagene, at Købmanden skal kunne sige til ham: Du ved nok, at Du har 4 Liggedage; om 3½ Dag kommer jeg og løser.

Ordføreren (Klein): Da Endringsforslagene Nr. 14 til § 118 og Nr. 15 til § 119 ere tagne tilbage, skal jeg ikke udtale mig nærmere om disse Forslag, taget der fra de ærede Forslagsstillere er fremkommet adskillige Bemærkninger, hvori jeg paa ingen Maade kan være enig. Det maa staa hen til Fremtiden. I øvrigt er Tilslutningen jo den, at der er Enighed mellem hele Udvalget og med den højtærede Justitsminister om samtlige de Endringsforslag, der foreligge til Afstemning, med Undtagelse af to, der ere stillede af et Mindretal, nemlig Nr. 6 til § 61 og Nr. 11 til § 96. Hvad disse to Forslag angaa, bemærker jeg, at det jo er opløst, hvad der i øvrigt fremgaar af Betænkningen, at det er en Trykfejl eller en Fejltagelse, naar Endringsforslaget Nr. 6 opføres som stillet foruden af den sidste ærede Taler tillige af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Sage). Det er det ærede Medlem for Bræsto Amts 3dje Valgkreds (Veth) og den sidste ærede Taler, der have stillet Mindretalsforslaget Nr. 6. Hvad nu de to Forslag angaa, hvorom der alene er Uenighed, er der imidlertid Enighed mellem den ærede Minister og Udvalgets overvejende Flertal om at fraraade Tinget at vedtage dem. Spørgsmaalet er altsaa, om Tinget imod Ministeren og imod Udvalgets Flertal vil vedtage disse to Forslag. Jeg tilføjer, at hvis man vedtager dem, kommer man paa